

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. V. D.**, bytom S., proti odporcovi: **1) Riaditeľ Vojenského obranného spravodajstva Ministerstva obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, Bratislava, **2) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, **3) Minister obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, Bratislava, v konaní o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ukladá odporcovi v 2. rade **p o v i n n o s ť** konať a vydať rozhodnutie v správnom konaní začatom na základe záznamu o vykonanom personálnom pohovore č. 234817 z 31. júla 2006 a to v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa proti nečinnosti odporcu v 1. a 3. rade **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 23.12.2010 sa navrhovateľ proti odporcom v 1. až 3. rade domáhal, aby súd uložil príslušnému správnomu orgánu - riaditeľovi Vojenského obranného spravodajstva Ministerstva obrany Slovenskej republiky, povinnosť konať vo veci jeho odvolania z funkcie podľa zák. č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 346/2005 Z.z.“) a do 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdu vydať konečné rozhodnutie. Súčasne žiadal, aby súd zaviazal odporcov k náhrade trov konania a to spoločne a nerozdielne. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/186/2008 zo dňa 20.10.2009 bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/401/06-42 zo dňa 11.6.2008 tak,

že rozhodnutie Ministra obrany SR č. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Vojenského obranného spravodajstva č. V-60 zo dňa 31.7.2006 bolo zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Nečinnosť správneho orgánu videl v tom, že príslušný správny orgán v začatom správnom konaní, ktoré začal z podnetu iného účastníka a to pána J. K., ako zastupujúceho zástupcu riaditeľa Vojenského obranného spravodajstva Ministerstva obrany Slovenskej republiky, po vydaní rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky síce pokračoval, avšak do dnešného dňa nevydal žiadne konečné rozhodnutie ani rozhodnutie o námietke predpojatosti pracovníka správneho orgánu. Navrhovateľ uviedol, že listom zo dňa 25.11.2010, č. ÚPS-OPZ-763/06-3/VIII mu bolo oznámené, že z dôvodu, že už nie je účastníkom konania, nedošlo k formálnemu zastaveniu konania podľa ust. § 30 ods. 1 písm. h/ zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ale bolo mu len neformálne oznámené, že v konaní sa už nebude pokračovať. Vyslovil názor, že v konaní dochádza k závažnému porušovaniu jeho zákonom chránených práv a právom chránených záujmov, preto sa obrátil na súd s predmetnou žalobou. Poukázal na to, že správny orgán iba účelovo tvrdí, že skončením jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka prestal byť účastníkom konania podľa osobitného zákona č. 346/2005 Z.z., tvrdiac, že prvotným správnym rozhodnutím, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil pre nezákonnosť, sa následne začali vydávať ďalšie správne rozhodnutia, ktoré z neho vychádzali a ktoré sa práve o toto nezákonné rozhodnutie opierali.

Krajský súd v Bratislave, skúmajúc podmienky konania, zistil, že nie je vecne príslušný na konanie o návrhu, a preto uznesením č.k. 2S 365/2010-43 zo dňa 19.1.2011 postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Po právoplatnosti tohto uznesenia dňa 1.4.2011 bola vec postúpená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhoval žalobu zamietnuť. V dôvodoch písomného vyjadrenia poukázal na doterajší priebeh konania a vydané rozhodnutia vo veci odvolania navrhovateľa z funkcie riaditeľa Vojenského útvaru 8435 Bratislava. Uviedol, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/186/2008 zo dňa 20.10.2009 riaditeľ VOS oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 1.2.2010, č. VS120-15-2/2010, že VOS je na základe pokynu ministra obrany Slovenskej republiky povinné pripraviť podklady v rámci správneho konania pre vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci súdom zrušeného rozhodnutia, zároveň bolo navrhovateľovi oznámené, že môže nahliadnuť do spisového materiálu, vyjadriť sa k predmetnej veci a navrhnúť doplnenie spisového materiálu. Poukázal na to, že následne navrhovateľ vo svojom liste zo dňa 22.3.2010 okrem iného výslovne požadoval, aby sa v ďalšom konaní vo veci jeho odvolania z funkcie riaditeľa VÚ 8435 Bratislava nepokračovalo, nakoľko bez zrušenia personálnych rozkazov náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR a to rozkazu č. 1395 z 3.8.2006 (zaradenie navrhovateľa dňom 1.8.2006 do personálnej zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov), rozkazu č. 1723/30 z 30.10.2006 (ustanovenie navrhovateľa dňom 1.11.2006 na funkciu starší vojenský poradca Odboru prípravy

na zastúpenie vo veliteľstvách NATO Personálneho úradu Štábu personálneho manažmentu GŠ OS SR) a rozkazu č. 986/9 z 9.7.2007 (prepustenie navrhovateľa zo služobného pomeru dňom 9.7.2007), s ním nie je možné konať podľa zákona č. 346/2005 Z.z., keďže prestal byť profesionálnym vojakom, podľa zákona č. 346/2005 Z.z. nemá žiadne práva ani povinnosti a citovaný zákon sa na neho žiadnym spôsobom nevzťahuje. Ďalej uviedol, že riaditeľ VOS navrhovateľovi listom z 24.3.2010 č. VSI120-15-5/2010 oznámil, že na základe samotného vyjadrenia navrhovateľa a po vlastnej úvahe ako i po preskúmaní a vyhodnotení všetkých dôkazov a na základe platného znenia zákona č. 346/2005 Z.z. dospel k záveru, že v konaní nie je možné ďalej pokračovať a meritórne rozhodnúť, ktorým listom bolo navrhovateľovi formálne oznámené skončenie konania. Súčasne poukázal na to, že z hľadiska kompletného posúdenia predmetnej právnej veci majú rozhodujúci význam právoplatné rozhodnutia, a to – personálny rozkaz z 3.8.2006, ktorým bol navrhovateľ zaradený dňom 1.8.2006 do personálnej zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, personálny rozkaz č. 1723/30 z 30.10.2006, ktorým bol navrhovateľ ustanovený dňom 1.11.2006 na funkciu starší vojenský poradca Odboru prípravy na zastúpenie vo veliteľstvách NATO Personálneho úradu Štábu personálneho manažmentu GŠ OS SR a personálny rozkaz č. 986/9 z 9.7.2007, ktorým bol navrhovateľ prepustený zo služobného pomeru dňom 9.7.2007, tvrdiac, že uvedené rozhodnutia sú právoplatné a navrhovateľ sa voči nim nebránil uplatnením opravných prostriedkov. Odporca citujúc ustanovenie § 1 ods. 1, 2, 3 zákona č. 346/2005 Z. z., tvrdil, že z uvedených ustanovení jednoznačne vyplýva, že jednotlivé ustanovenia citovaného zákona možno aplikovať iba na právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a súčasne poukázal na znenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Zdôraznil, že personálnym rozkazom NGŠ OS SR č. 986/9 z 9.7.2007 bol navrhovateľ v súlade s ust. § 70 ods. 1 písm. g/ v spojení s ust. § 13 ods. 1 písm. m/ zák. č. 346/2005 Z.z. a § 10 ods. 1 písm. h) a § 18 ods. 3 zák. č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka ozbrojených síl SR a keďže tento personálny rozkaz nebol napadnutý riadnym opravným prostriedkom, od 10.7.2007 sa na navrhovateľa ustanovenia zák. č. 346/2005 Z. z. nevzťahujú. Dôvodil, že z uvedeného dôvodu nemohol správny orgán ďalej konať vo veci odvolania navrhovateľa z funkcie riaditeľa VÚ 8435 Bratislava, a to i napriek rozsudku Najvyššieho súdu SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. na konanie o podanom návrhu na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, po oboznámení sa s obsahom návrhu a vyjadrením odporcu, ako i s predloženým administratívnym spisom, preskúmajúc vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.), dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že vo veci vydania personálneho rozkazu riaditeľa vojenského obranného spravodajstva č. V-60 zo dňa

31.7.2006 začalo záznamom o vykonanom personálnom pohovore č. 234817 z 31.7.2006 správne konanie vo veci odvolania plk. Ing. V. D. z funkcie riaditeľa Vojenského útvaru 8435 Bratislava. Výsledkom tohto správneho konania bolo vydanie personálneho rozkazu riaditeľa vojenského obranného spravodajstva č. V-60 zo dňa 31.7.2006. Voči uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého bolo rozhodnutím ministra obrany Slovenskej republiky zo dňa 4.9.2006, č.p. VS100-955-3/2006 prvostupňové rozhodnutie zmenené, tak, že navrhovateľ bol odvolaný podľa ust. § 58 ods. 1 písm. b/ zák. č. 346/2005 Z.z. 31.7.2006 z doterajšej funkcie riaditeľa VÚ 8435 Bratislava. Tieto rozhodnutia správnych orgánov boli preskúmané súdom v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave, ktorý žalobu navrhovateľa rozsudkom zo dňa 11.6.2008, č.k. 2S/401/06-42, zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 20.10.2009, č.k. 1Sžo/186/2008 na základe odvolania navrhovateľa rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.6.2008, č.k. 2S/401/06-42, zmenil tak, že rozhodnutie Ministra obrany Slovenskej republiky č. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Vojenského obranného spravodajstva č. V-60 zo dňa 31.7.2006 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa ust. § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa ust. § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa ust. § 14 ods. 1, 2 správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa ust. § 81 zák. č. 346/2005 Z.z. na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 215i ods. 1 zák. č. 346/2005 Z.z., konanie vo veciach služobného pomeru, ktoré bolo začaté pred 31. decembrom 2009, sa dokončí podľa predpisov platných do 31. decembra 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní danej veci zistil, že obdobnou vecou sa už súd vo svojej činnosti zaoberal, preto v plnej miere poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.5.2011, sp.zn. 8Sžnč/2/2011-56 a súčasne v súlade s ust. § 250ja ods. 7 O.s.p. uvádza jeho odôvodnenie: „S poukazom na článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky považuje najvyšší súd za ústavne konformný len taký výklad § 215i ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení neskorších predpisov, ktorý neukracuje účastníka začatého správneho konania na jeho právach a to najmä na práve na vydaní rozhodnutia, ktorým sa voči nemu začaté správne konanie zákonným spôsobom ukončí. Súdu neprináleží právo rozhodovať o kompetencii správneho orgánu, teda vydávať za neho rozhodnutie, či už meritórne alebo nemeritórne, ale je jeho povinnosťou dbať o to, aby v prípade zjavnej nečinnosti správneho orgánu, tomuto uložil povinnosť konať a vo veci rozhodnúť v primeranej lehote. Je v právomoci správneho orgánu, či sa rozhodne už začaté správne konanie ukončiť vydaním meritórneho rozhodnutia, alebo bude postupovať v zmysle návrhu účastníka správneho konania.“

Preto ak odporca v 2. rade, voči ktorému smerovala žaloba navrhovateľa v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. VS100-955-3/2006 zo 4.9.2006 a ktoré bolo zrušené súdom rozhodnutím č. 1Sžo/186/2008 z 20.10.2009, musí o tom vydať nové rozhodnutie, lebo v materiálnom zmysle sa stále neskončilo konanie, v ktorom sa rozhodovalo o odvolaní navrhovateľa z funkcie riaditeľa VÚ 8435 Bratislava.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania, primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Z uvedených dôvodov súd podľa § 250t O.s.p. návrhu navrhovateľa vyhovel a to voči odporcovi v 2. rade, nakoľko toto bol správny orgán, ktorý rozhodoval v poslednom stupni a ktorý bol účastníkom súdneho prieskumu rozhodnutia v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Sžo/186/2008.

Voči odporcom v 1. a 3. rade, ktorí neboli žalovanými správnymi orgánmi v súdnom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Sžo/186/2008, návrh ako nedôvodný zamietol, keďže povinnosť realizovať právoplatný rozsudok súdu prislúcha žalovanému správne orgánu.

Podľa § 250t ods. 5 O.s.p. navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel. V danom prípade si navrhovateľ náhradu trov konania síce uplatnil, avšak ich výšku nevyčíslil, pričom z obsahu spisu nevyplývalo, že by navrhovateľovi súdne trovy vznikli, keďže v konaní nebol zastúpený advokátom a predmetné súdne konanie je oslobodené od platenia súdnych poplatkov. Z týchto dôvodov súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. októbra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth